

Ved føværtis indgaaede Varer regnes den Dag, da Generalangivelsen er afgiven, som Dplæggelsesdag.

Henligger en Vare iftum 15 Dage eller derunder, beregnes deraf ingen Pakhusleie. Henligger den længere, betales Pakhusleie ogsaa for de første 15 Dage. Ved Beregning af Pakhusleie regnes et Tidsrum af over 15 Dage for en hel Maaned, og af 15 Dage eller derunder for en halv Maaned.

§ 36.

Veien erlægges, naar Varerne udtages af Pakhuset eller bortføres fra Toldbodpladsen, hvis dette sker inden Udløbet af næste Kalenderaar efter det, hvori de ere oplagte. Henligge Varerne længere, skal efter hin Tids Forløb og, hvis Varerne lagre i flere Aar, ved Udløbet af hvert paafølgende Kalenderaar Veie for det forløbne uberigtigede Tidsrum indkræves og beregnes til Indtægt.

Berigtiges den saaledes forfaldne Veie ikke, efterat Eieren eller Kommissionæren, hvis Toldvæsenet veed at finde ham, derom er paamindet, eller er dennes Navn eller Opholdssted Toldvæsenet ubekjendt, bekjendtgjøres Varerne ved deres Mærker, Art og Slags i en af Stedets eller Egnens Tidender, som dertil bedst egner sig, hvorved tillige forklares: naar, hvorfra og med hvilken Skipper eller anden Veilighed de ere indførte. De herved foraarjagede Omkostninger falde Varerne til Last i Forhold til det Rum, hver enkelt har optaget i den samlede Bekjendtgjørelse.

Melder Ingen sig inden 3 Maaneder efter denne Bekjendtgjørelse, optager Toldvæsenet en Fortegnelse over Varerne og bortfælger dem, efter forudgaaet Bekjendtgjørelse, ved offentlig Auktion, efter Omstændighederne til Forblivelse i Landet eller til Udsælf. Af Udbyttet afholdes Omkostningerne ved Bekjendtgjørelsen og Salget samt Pakhusleie og de Toldafgifter, som maatte være at erlægge.

Overskudet beregnes Statskassen til Indtægt. Men saafremt Eieren inden Forløbet af 3 Aar efter Salget melder sig og behørig godtgjør sin Eiendomsret til de solgte Varer, skal han være berettiget til at erholde Overskudet udbetalt.

vedtoges enstemmig med 43 Stemmer.

Lovforslagets øvrige Paragrafer fra § 35 med tilhørende Vædringsforslag sattes fluttelig under Forhandling.

Ordføreren (Matzen): Det Vædringsforslag, som et Mindretal har stillet til § 35, vedrører jo et Spørgsmaal, der oftere har været drøftet her i Thinget, nemlig Spørgsmaalet om Skibsafgifter eller Ikke-Skibsafgifter. Jeg for mit Vedkommende skal nu ikke paa Forhaand komme tilbage til den almindelige Drøftelse; jeg tvivler om, at den vilde kunne være videre frugtbringende, idet jeg antager, at efter de gjentagne Forhandlinger og de udførlige og indgaaende Udtalelser, som have fundet Sted, har vel i det Væsentlige hvert enkelt Medlem dannet sig sin Mening for dette Tilfælde. Men jeg skal blot tillade mig at fremhæve de Kjendsgjerninger, der foreligge, siden vi have drøftet det sidst, Kjendsgjerninger, der mulig kunde have Indflydelse paa det høie Things Stilling med Henhyn til det te Spørgsmaal. Da vi sidst behandlede denne Sag, var Ol-

skatten en Mulighed, om hvilken Ingen med nogen Grad af Sandsynlighed kunde sige, hvorvidt den havde Udfigt til at blive til Virkelighed. Smidlertid har det jo iaar ved Behandlingen viist sig, at der virkelig er Udfigt til at opnaa en Ølstat, forsaavidt angaar den Betingelse, at der om den er tilveiebragt Enighed mellem den høitærede Finantsminister og dette Thing. Forsaavidt staar altsaa Ølstaten ikke længer i en saadan ubestemt Taage, som den tidligere gjorde, og det forekommer mig da, at naar der er Udfigt til derigjennem at opnaa den Kompensation, som der er Spørgsmaal om for Skibsafgiftens Beløb, maa jeg henholde mig til den høitærede Finantsministers Bemærkning, at, naar det kom til et alvorligt Forsøg paa en Revision af de indirekte Afgifter, maatte Skibsafgiften som den, der i og for sig er en irrationel Afgift, være den, der først stod for Tour. Jeg antager derfor, at saaledes som Forholdene nu staa, og efter det finantsielle Resultat, som Behandlingen af Toldloven iaar har givet, vil der nok